

СУ ПЛАНИНАРСКО СКИЈАШКО ДРУШТВО „ПОШТАР“ НОВИ САД
 21000 НОВИ САД, улица Народних хероја бр.2, Телефони за контакт:
064 217 11 87 Зденка Каспер, председник; **064 236 95 24** Боривоје Вељковић;
062 621 217 Катарина Паљић, секретар; е-пошта: psdpostar@gmail.com
064 292-89-73 Владимир Кандић, е-сајт: www.psdpostar.org.rs
 ПИБ: 102676375; Жиро рачун: 310-7748- 55 НЛБ Континентал банка Н.Сад

120 ГОДИНА ПСС

(ОРГАНИЗОВАНОГ ПЛАНИНАРСТВА У СРБИЈИ)

Извештај са планинарске акције:

БОРАЧКИ КРШ

Датум:.....**07.03.2021.**
 Време проведено на стази: .....**око 4 часа**
 Планина / врхови на стази: .....**Борачки крш**
 Смештај – одмор:...../
 Организатор: .....**ПСД „Поштар“ Нови Сад**
 Водио члан из ПСД „Поштар“ Нови Сад:.....**Марко Бреберина**
 Највиши врх:.....**Борачки крш 512 мнв**
 Висинска разлика успона: .....исходиште са 300 мнв на 515 мнв = **215 мнв**
 Висинска разлика силаска са врха: .....са 515 мнв на 300 мнв = **215 мнв**
 Препешачено км: ..... **10 км**
 Број учесника на акцији: **3** .....Број учесника из ПСД „Поштар“: **3**

Опис акције: Датум: недеља, 7. март 2021. године;
 Стаза: успон на Борачки крш (515 m) из села Борач (≈ 300 m);
 Учесници: Игор, Вук и Марко Бреберина, сви из ПСД Поштар Нови Сад

Условно речено, Борач је незгодно намештен, налази се између Чачка, Крагујевца и Горњег Милановца, западно од Гружанског језера. Кад смо кроз равницу пришли селу Борач, све смо муке заборавили, и рано устајање, те мучнину од Мекића на који су деца навалила да их водим, поспаност, ... то је невелика вулканска стена, скромних димензија, али ипак лепа, и необична. Облика је векне хлеба, а састављена је тако да изгледом није компактна, већ делује као да је „преврела“, јер се састоји из мноштва стена већих и мањих димензија, већег броја истурених тачака, експонираних вршчића, жљебова, траверзи, терасица и сл.

Стаза почиње од цркве и гробља, који се налазе у самом Борачу. Црква и село су заправо наткриљени овим кршом, који из тог подножја оставља утисак куле коју деца праве у дунавском песку. Међутим, стаза не иде на врх крша најкраћим путем, јер је лице масива, које је окренуто према Борачу, готово окомито. Она дакле обилази крш, и пење се на његово раме, леђа, и теме, кроз воћњаке и на крају шумску стазицу, да би се врло брзо, за око 20 -ак минута изашло на сам врх.

Врх је мален и нераван, а посетиоцу пружа – осим лепог погледа ка Гружанском језеру – могућност да лево и десно од врха испроба како је то верати се по стенама. Ми смо управо то урадили, удаљили смо се од врха и успешно се спустили па попели на три подврха, па исто тако и натраг ка главном врху.

Ово је деци било баш забавно! На другу страну, где је видиковац на коме је постављен гвоздени крст, нисмо ишли. Ово зато, јер смо планирали и успон на Островицу. Дакле, врло брзо смо се спустили истим путем до аутомобила (код цркве) и за око сат времена вожње смо стигли до села Варнице, под Островицом. Али, она је била прекривена снегом, који се по том времену почео топити, квасећи стену и чинећи клизавим блатњаве деонице. Из тог разлога, задовољили смо се само погледом на овај лепо вршчић, након чега смо се запутили према Новом Саду.

Снимио: Марко Бреберина.

Извештај оверава члан ПСД „Поштар“ Нови Сад: Марко Бреберина

